

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătorei Strășeni din 10 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Moisei Vasili Semion, născut la 26.01.1971,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Trușeni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.10.2015 - 10.05.2016;

Instanța de apel: 27.05.2016 - 15.06.2016;

Instanța de recurs: 20.09.2016 - 23.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 10 mai 2016, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Moisei Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal stabilindu-i pedeapsa de 2 ani închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Moisei Vasili în beneficiul lui Damaschin Maria prejudiciul material în sumă de 2 083 lei și prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a constatat că inculpatul Moisei Vasili, la 06 august 2015, în perioada de timp cuprinsă între orele 14.00-16.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul cet. Damaschin Maria din sat. Cojușna, r-nul Strășeni, de unde tainic dintr-o geantă a sustras 2 083 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Daniela Hedeș în interesele inculpatului, a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Moisei Vasili, recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 u.c cu

respingerea parțială a acțiunii civile în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră în condiția în care acesta a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a fost de acord să restituie prejudiciul material părții vătămate. Consideră că instanța de judecată nu a motivat stabilirea în privința inculpatului a pedepsei anume sub formă de închisoare.

Totodată, prejudiciul moral încasat în beneficiul părții vătămate l-a considerat exagerat, instanța nemotivând necesitatea încasării întregului quantum solicitat de aceasta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, s-a dispus respingerea apelului ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu referire la pedeapsa numită inculpatului, Colegiul a conchis că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante iar drept circumstanțe agravante a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și ținând cont de gravitatea faptei comise, de personalitatea inculpatului, de comportamentul lui în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea acesteia, de faptul că are antecedente penale, că la momentul săvârșirii infracțiunii se afla în recidivă simplă, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui Moisei Vasili este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Colegiul a concluzionat că, soluția adoptată de instanța de fond își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or aplicarea doar unei pedepse penale sub formă de închisoare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de securitatea patrimoniului și comportamentul său în locurile publice.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind justificată solicitarea apelantului privind stabilirea inculpatului unei pedepse penale sub formă de amendă deoarece în caz de recidivă de infracțiuni o altă pedeapsă decât închisoare, nu este aplicabilă.

Astfel, s-a constatat că Moisei Vasili a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 27.12.2012 în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare (f.d. 52-54), iar conform informației din revendicare, ultimul a ispășit pedeapsa în perioada 17.06.2014-16.06.2015, fiind

eliberat la expirarea termenului de pedeapsă stabilită (f.d. 49). Respectiv, la 06.08.2015, data comiterii infracțiunii în speță, inculpatul avea antecedente penale nestinse. Reieșind din cele relatate, Colegiul a menționat că prima instanță just a constatat existența recidivei simple și întemeiat a aplicat prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, totodată ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect a redus cu 1/3 termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului.

De asemenea, Colegiul a considerat justificată și admiterea de către instanță a acțiunii civile în integral în beneficiul cet. Damaschin Maria, or suma de 5000 lei a fost considerată o reparare echitabilă a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale Mariei Damaschin, mai mult ca atât că inculpatul a recunoscut în totalitate acțiunea civilă înaintată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile nominalizate, a declarat recurs ordinar avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală solicită casarea acestora în partea aplicării pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care pedeapsa de 2 ani închisoare stabilită inculpatului, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, să fie redusă cu 1/3.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus, are ca temeiuri pct.6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează *că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale dar de fapt referindu-se la dezacordul cu pedeapsa stabilită.*

Astfel, Colegiul menționează că pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs însă recurentul nu a

concretizat care din acestea le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocat declarativ.

Astfel, Colegiul penal consideră că, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61,75,76,78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul încriminător, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanțele de fond au luat în considerare atât prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75,76 și 78 Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Menținând sentința, instanța de apel corect a stabilit că la aprecierea categoriei și mărimii pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de faptul că acesta a fost condamnat anterior pentru infracțiuni similare, însă pe calea reeducării și corijării nu a stat, just fiind constatată existența recidivei simple, precum și atingerea scopului pedepsei penale privind restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție

pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Cât privește argumentul recurentului referitor la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și reducerea cu 1/3 a pedepsei stabilite inculpatului, Colegiul menționează că limita maximă din pedeapsa cu închisoarea de 4 ani prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c),d) Cod penal redusă cu 1/3, este 2 ani 8 luni.

Potrivit art. 82 alin.(2) Cod penal *mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din partea specială a prezentului cod.*

Raportând prevederile expuse la cazul din speță, Colegiul constată că pedeapsa stabilită lui Moisei Vasili este legală și se încadrează în limitele prevăzute de lege, aceasta nefiind mai mică de jumătate din pedeapsa de 4 ani prevăzută de articolul incriminat inculpatului dar și în limitele maxime prevăzute de lege.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face trimitere deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanțele de fond în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, în cauza penală în privința lui *Moisei Vasili*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun